

Hænder. og altsaa, hvis Misbrug er til Stede, potentiere disse. Jeg vil derfor ikke fatte Justitsministeren, fordi han gjorde det, og jeg vil ikke opfordre ham til at gjen tage det.

Justitsministeren (Melleman): Det maa være mig tilladt for det Første at gjøre den Bemærkning, at jeg meget maa protestere imod, at man tillader sig uden videre at forudsætte, at de Kommissioner her er Tale om, bruge ulovlige Midler til at fremkalde Tilståelser. Det foreligger der ikke det mindste Bevis for, og det er der ingen Grund til at antage. Den anden Bemærkning, jeg vilde gjøre, er den, at man jo godt kan have den Mening, at den nuværende kriminelle Proces er uheldig, at den bør reformeres, og at man bør gaa over til Mündtlighed, Ræmninger osv. — Skjøndt jeg dog for Resten maa bemærke, at Erfaringer andetsteds fra have vist, at netop overfor Brandstiftelser har det moderne System været afmægtigt. Men lad det staa ved sit Værd. Jeg vil kun gjøre den Bemærkning, at det er en Sag for sig, at man kan mene det; men saa længe vi ikke have denne nye Proces, maa vi jo bruge den, vi have; og det turde dog være mindre vel betænkt at opsætte de Midler, man har for at komme til Bunds i slige Sager, indtil vi faae skabt en ny. Jeg mener, at der ikke kan indvendes Noget imod, at man benytter de Midler man har, saalænge det gjældende Processystem bestaar.

Taubert: Uden at ville blande mig i denne Diskussion vil jeg blot give den Oplysning, at dersom Tagpap er dyrere end f. Ex. Straatag, hidrører det udelukkende fra den meget høie Told der er paa Tagpap.

Formanden (Høgshov): Det ærede Medlem for Ribe Amts 3de Valgfreds (Buss) har bedt om Ordet for 4de Gang; under Forudsætning af Thingets Samtykke (Ophold) giver jeg det ærede Medlem Ordet.

Buss: Ja, det er kun to Ord, jeg vil sige. Det glæder mig, at det ærede Medlem fra Nørresundby (Lutein) og jeg ere saa enige. Men saa vil jeg tillade mig at spørge det ærede Medlem om, hvad der berettiger ham til af mine Bemærkninger at drage den Slutning, at jeg skulde ønske, at der bliver tagete fat paa Forbrydere, og at de bliver bragt til at bekjende ved utilbørlige Midler? Jeg mener, at det gaar ganske naturligt til

ved denne Sag. Det er ikke enhver Politibetjents Sag at være Odbagelsesbetjent, det vil sige, være det til Gavn. Lige saadan er det heller ikke enhver Dommers eller Herredsfogeds Sag at være særlig godt stikket til at faae Forbrydere til at bekjende (Modsigelse), ja, det er nok hans Sag, men fordi en theologist Kandidat faaer en Krave om Halsen og en lang Kjole paa, er han ikke just derfor i Stand til at prædike, saa det duer, og fordi en Herredsfoged har juridisk Examen og kommer ind i Embede, er han ikke derfor særlig stikket til at være Forhørsdommer og faae disse Mennesker til at bekjende, som ikke altid ere saa nemme at have med at gjøre. Derfor vil jeg ikke træde nogen Herredsfoged for nær, jeg tjender ingen i den Retning; i den Egn, hvor jeg bor, have vi heldigvis ikke haft det Utaal af Brandstader. Men jeg tænker dog, at der er Egne, hvor Herredsfogden enten af den ene eller anden Grund ikke er særlig egnet til at tage fat paa saadanne Tyre, og saa bliver der sendt Mænd, som navnlig paa Forhørsbæjenets Omraade ere dygtige til at faae Folk til at bekjende. Men nu spørger jeg det ærede Medlem: hvad berettiger ham til af en eneste af mine Udtalelser at faae ud, at det skulde være mig ligegyldigt, eller at jeg skulde kunne ønske, at der blev taget fat paa Landets Borgere paa utilbørlig Maade for at faae dem til at bekjende? Det har aldrig været min Tanke, og jeg har ikke sagt en eneste Stabelse, som kunde berettiger ham til at komme til den Slutning. Derfor, naar vi ere enige om det Politiske — og det har jeg hørt vi ere — kunne vi nok blive enige om det Andet. Det ærede Medlem vil vist være enig med mig, naar han ser hen til det Utaal af Ildbrande, der har været i hans Egn, i, at det er en sand Vlyste, at vi have faaet Mænd derop, som i Sommer have vist Dag efter Dag, at de kunne faae Folk til at bekjende, som endog for flere Aar siden ere gaaede hen og have stuktet en Svovlstik til. Det ærede Medlem vil vist være enig i, at man skal tage fat derpaa saa stramt som muligt, men han maa ikke komme med den Insinuation overfor mig, at jeg vil have dette fremmet paa utilbørlig Maade. Det har jeg hverken ment eller sagt.

Formanden (Høgshov): Forhandlingen om dette Emne ligger noget sjernt fra den foreliggende Sag, og det var vistnok ønskeligt, om den ikke blev fortsat længere.

S. Pedersen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?